

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1422/07
28.11.2007. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Sofije Vagner-Ličenoski, Ljubice Milutinović, Jovanke Kažić i Milomira Nikolića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženog "BB", čiji su punomoćnici BA advokat i BV advokat, radi poništaja rešenja, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.I br.218/07 od 18.5.2007. godine, u sednici održanoj 28.11.2007. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDA SE presuda Okružnog suda u Užicu Gž.I br.218/07 od 18.5.2007. godine i presuda Opštinskog suda u Užicu P.I br.610/06 od 8.2.2007. godine, i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Užicu P.I br.610/06 od 18.2.2007. godine, odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se poništi kao nezakonito rešenje direktora tuženog Ro.p.br.45 od 21.8.2006. godine i odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove spora.

Presudom Okružnog suda u Užicu Gž.I br.218/07 od 18.5.2007. godine, preinačena je prvostepena presuda tako što je usvojen tužbeni zahtev tužioca prema tuženom i poništeno kao nezakonito rešenje direktora tuženog Ro.p.br.45 od 21.8.2006. godine. Istom presudom obavezan je tuženi da tužiocu plati troškove parničnog postupka u iznosu od 11.700,00 dinara.

Protiv presude Okružnog suda tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe člana 399. ZPP, Vrhovni sud Srbije je našao da je revizija tuženog osnovana.

U dosadašnjem postupku je utvrđeno da je tužilac bio zaposlen kod tuženog na radnom mestu vozač _____, te da mu je spornim rešenjem tuženog Ro.p.br.45 od 21.8.2006. godine, na osnovu člana 179. tačka 3. Zakona o radu otkazan ugovor o radu i prestao mu radni odnos sa 21.8.2006. godine, zato što je 16.3.2006. godine oduzeo dve kante sa ukupno 35 litara ulja za _____ vlasništvo tuženog i pokušao da ih iznese iz kruga preduzeća u kabini teretnog vozila kojim je upravljao kada su kontrolom vozila prilikom izlaska iz kruga navedene stvari pronađene i oduzete od tužioca.

Prema odredbi člana 184. stav 1. Zakona o radu otkaz ugovora o radu iz člana 179. tačka 1., 2., 3., 5. i 6. ovog Zakona poslodavac može dati zaposlenom u roku od 3 meseca od dana saznanja za činjenice koje su osnov za davanje otkaza, odnosno u roku od 6 meseci od dana nastupanja činjenica koje su osnov za davanje otkaza.

Polazeći od činjenice da je tužilac izvršio povredu radne discipline koja mu je u postupku otkaza stavljena na teret, prvostepeni sud je dalje zaključio da je tuženi za činjenicu koja je osnov za davanje otkaza saznao 11.7.2006. godine kada je ponovnom hemijskom analizom konačno i na nesumljiv način utvrđena vrsta supstance koja se nalazi u predmetnim kantama, te da je stoga otkaz dat tužiocu rešenjem od 21.8.2006. godine, dat u zakonskom roku od 3 meseca, odnosno u roku od 6 meseci od dana nastupanja činjenica koje su osnov za davanje otkaza. Sa ovih razloga, tužbeni zahtev tužioca za poništaj spornog rešenja ocenjen je neosnovanim.

Ovakav pravni stav je drugostepeni sud ocenio pogrešnim jer je po njegovoj oceni tuženi poslodavac istog dana kada je učinjena povreda, 16.3.2006. godine, imao saznanje za relevantne činjenice koje su osnov za davanje otkaza tužiocu, pošto je istog dana izvršena laboratorijska analiza sadržaja u oduzetim kantama i potvrđeno da se u kantama nalazi _____ a po oceni ovog suda, to se potvrđuje i iz informacije br. 64 od 20.3.2006. godine koju su šef bezbednosti i zaštite i izvršni direktor uputili direktoru tuženog. Prema tome, u konkretnom slučaju, po oceni drugostepenog suda, nastupila je zastarelost iz člana 184. stav 1. Zakona o radu jer je protekao rok od 3 meseca od saznanja za učinjene povrede do donošenja spornog rešenja o otkazu, pa je sporno rešenje nezakonito. Sa ovog razloga, preinačio je prvostepenu presudu tako što je tužbeni zahtev tužioca za poništaj spornog rešenja usvojio.

Kako je odlučna činjenica za ocenu osnovanosti tužbenog zahteva u ovoj pravnoj stvari, okolnost kada je tuženi saznao za činjenicu koja je osnov za davanje otkaza i kako različiti zaključci nižestepenih sudova o ovoj činjenici nisu zasnovani na dovoljno razjašnjenim činjenicama, osnovano se revizijom tuženog ukazuje da zbog pogrešne primene materijalnog prava činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno. Sa ovog razloga ukinute su obe nižestepene presude i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će ocenom svih pismenih dokaza u spisima utvrditi kada je tuženi saznao za činjenicu koja je osnov za davanje otkaza. Pritom će imati u vidu da je informacija o događaju od 16.3.2002. godine upućena od strane sektora opštih, pravnih i kadrovskih poslova "VV" 20.3.2006. godine "BB" a ne "BG" sa kojim privrednim subjektom je tužilac zaključio ugovor o radu 1.8.2005. godine, i koji je i doneo rešenje o otkazu ugovora o radu tužiocu a čiji se poništaj tužbom u ovoj pravnoj stvari i traži.

Sa izloženog, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u izreci na osnovu odredbe člana 407. stav 2. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd